

Izhaja

vsak četrtek z datumom
prihodnjega dneva.

Dopisi naj se frankujejo in pošiljajo uredništvu lista »Mir« v Celovec, Pavličeva ulica št. 7.

Osební pogovor od 11. do 12. ure
predpoldne in od 3. do 4. ure
popoldne.

Rokopisi naj se samo po eni strani lista napišejo, druga stran naj bo prazna.

Rokopisi se ne vračajo.

Dopisom je treba za odgovor priložiti poštno znamko.

Velja

za celo leto 4 krone.

Denar naj se pošilja točno pod napisom:

Upravništvu lista »Mir« v Celovec,

Vetrinjsko obmestje št. 26.

Naročnina naj se plačuje vnaprej.

Za inserate se plačuje po 20 h od garmond-vrste vsakokrat.

MIR

Glasilo koroških Slovencev.

Leto XXXIV.

Celovec, 9. julija 1915.

Št. 49.

Boj za Dardanele.

Stare ruske sanje so, zasesti Carigrad in zavzeti Dardanele. Rusija hoče na vsak način do morja, ki ji je sedaj zaprto in najugodnejši dohod do morja bi bil zanje seveda skozi Bospor in Dardanele v Sredozemsko morje. Tej ruski želji so se svoj čas najbolj protivili Angleži in zavoljo dardanelskega vprašanja je preteklo že veliko krvi. V sedanji svetovni vojni pa so bili prepričani, da se jim izpolnijo njihove želje; veliko navdušenje je nastalo po Rusiji, ko je zunanji minister Sazonov izjavil v dumi, da dobi Rusija Dardanele.

Po drugem ruskem porazu v Mazuriah so bili Rusi na svoje zaveznike očitno nevoljni, češ, da morajo vso težo vojne za trojni sporazum nositi oni, in z ruske strani je padla beseda, da Rusi ne bodo konjiček, ki bi ga jezdili Angleži. Angležem je postalo vroče in Rusi so pritiskali nanje.

V začetku meseca sušca t. l. so Angleži in Francozi hoteli Rusom dokazati, da resno mislijo ugoditi ruski zahtevi. Začeli so s skupnim brodom napadati Dardanele. Posrečilo se jim je celo udreti nekaj kilometrov v notranjost Dardanel, toda po velikih izgubah se je moralo angleško-francosko brodom zopet umakniti. Angleži so morali priznati, da se je njihova akcija zoper Dardanele ponesrečila.

Pa ne samo odločna ruska zahteva po Dardanelah in Carigradu, ampak tudi ugled trojnega sporazuma je zahteval novo uspešnejšo akcijo zoper Dardanele.

Angleži so sklenili Dardanele naskočiti ob enem s suhega in z morja. Poslali so tja ekspedicijski kor, po nekaterih vesteh 80.000 do 100.000 mož. Jasno je bilo, da ta razmeroma mala armada ne bo ničesar opravila. Menda so bili o tem prepričani tudi zavezniki sami in so le računali na sodelovanje Grčije, oziroma Bolgarije. Toda pristaš trojnega sporazuma na Grškem, Veniselos, je moral prepustiti vladno krmilo drugemu, ki ni bil za sodelovanje z Angleži in

Francozi; sedaj ko se na Grškem takorekoč vrača zopet Veniselos, je pa položaj zelo izpremenjen.

Italija je posegla v boj in zavratno napadla svoji stari zaveznici. Od nekdaj pa Italija in Grčija niste bili prijateljici, ker se italijanski in grški interesi v Sredozemskem morju in v Albaniji križajo.

Sedaj, ko je Italija vezana, smatrajo Grki za pravi trenutek, da se polastijo južne Albanije; in že prihaja z juga vest, da korakajo Grki proti Berat. Menda so jim napravili še večje skomine Srbi in Črnogorci, ki so zasedli Tirano, Drač in Skader.

Italija postaja nervozna. Ves čas se je njena diplomacija trudila, da pride do večjega vpliva v Albaniji; našo Avstrijo je Italija zavoljo Albanije vedno bolj postrani gledala. Ko pa se je odločila za vojno proti nam, je menila, da je Albanija že njena in sicer cela Albanija. Sedaj pa prihajajo Srbi, Črnogorci in Grki in si čisto mirno delijo Albanijo. Italijanska »Tribuna«, poloficielen list, sviri Grke, češ, da se bo usoda Albanije odločila na mirovnem kongresu. Balkanske države pa se za to ne zmenijo in se držijo gesla: »Bolje drži ga, kot lovi ga!« Na kongresu pa se bodo sklicevale, da imajo svoj del že zaseden. Sploh pa se ne ve, kdo da bo na kongresu imel prvo besedo, vsekako zmagovalci, in kakor kaže sedaj položaj, homo kot zmagovalci narekovali mir mi in Nemci.

Grčija se je torej od angleške firme bolj oddaljila kakor kdaj prej. Zato je začela Angleška zadnji čas zoper Grško uporabljati zadnje sredstvo — gospodarski pritisk.

Grško časopisje je razkačeno in se hučuje nad Angleži, ker da je Anglija prepovedala izvoz gospodarskih izdelkov iz Egipta na Grško in je omejila uvoz premoga iz Angležke na Grško.

Italija še upa na Albanijo.

Italija bi po dogovoru s trojnim sporazumom morala poslati k Dardanelom en kor. Ker pa ima težkoče v Albaniji, hoče izrabiti to priložnost in zahteva od trojnega sporazuma vso Albanijo zase; le pod tem pogojem bi sodelovala

pri Dardanelah. Na tak način Italija še vedno upa na Albanijo. Sedaj pa je trojni sporazum v velikih škripcih. Že po prvi balkanski vojni se je potegoval glede Albanije v korist Srbije in Črne gore. Kaj naj stori? Ali naj začne zoper Srbe in Črnogorce vojno in jih zapodi iz krajev, ki so jih zasedli in jih ne marajo več zapustiti? To ne gre! Saj Srbi na jezo trojnega sporazuma že itak nočejo nove ofenzive zoper Avstro-Ogrsko!

Italija je trojnemu sporazumu skuhala slabo polento. Ker zahteva čisto slovenske in hrvatske dežele, se Balkanci povprašujejo: Je to tista narodnostim pravična politika, ki so jo v začetku vojne proglasile države trojnega sporazuma, da bi pod to krinko ujele nekatere nevtralne države?

Vrh vsega tega pa so imeli Italijani ob Soči velike izgube, pa nobenih uspehov, tako da bodo še sami imeli premalo vojakov, ne pa da bi jih pošiljali na Francosko in k Dardanelam.

Trojni sporazum upa na Bolgarijo.

Trojnemu sporazumu se mudi z akcijami v Dardanelah, ker Rusom primanjkuje vojnega materiala. Zato stavi zadnje upe na Bolgarijo, dobro vedoč, da bi se bolgarska armada za Carigrad drugače borila kakor pa angleški in francoski vojaki. Toda Bolgarija je trdna in ne bo več za druge hodila po kostanj v ogenj. Če bi šla po kostanj v ogenj, bi šla ponj zase. Toda Bolgarija je na ponudbo trojsporazuma, ki ji ponuja celó Solun, odgovorila, da ji ni veliko za turško Trakijo, ampak da hoče predvsem Macedonijo, bolgarsko Macedonijo. Najprej zahteva Bitolj, potem šele pride Solun. Sploh pa trezni Bolgari prav nič ne dajo na to, da jim trojni sporazum ponuja druge, tuje dežele, ki si jih Bolgarija tudi lahko vzame sama brez kakih obveznosti.

Bolgari bi pač šli v boj, pa za drugo ceno, za — Carigrad. Toda dobro vedo, da ne bo njihov, četudi bi ga zavzeli, ker ga ne pusté Rusi.

V prvi balkanski vojni bi bili Bolgari brez dvoma lahko prodrli pri Čataldži in korakali v Carigrad. Toda tedaj se je oglasil ruski stric in je rekel: Do sem, a dalje ne več. Zato Bolgari

Podlistek.

Mrtvi in živi.

Nekaj spominov iz polpreteklega časa. Spisal Jos. Stariha.

III.

Dež škropi na okna, pomešan s snežinkami. Neprestano plega po tleh, po dvorišču, po vrtu, po cestah in potih. Oddaleč se že beli gozd, bela odeja se razgrinja vedno niže, se pomika proti dolini, v poznojesenskem hladnem mraku drgetajoči. Blato se kopiči po mestnih ulicah, po tlaku, škropi ob hiše, da izgledajo spodaj kakor mokre cunje, v dolgih vrstah razobešene, vlage se cedče. Zavihanih hlač hité moški dalje, tesno ob zidu, glave tišče med ovrtniki sukenj. Ženske dvigajo krila do gležnjev, drobni čevljički pljusajo po umazani mešanici, da brizga po pisanih nogavicah. Medlo žvenkečejo sablje in ostroge častnikov, klopoče usnje na nogah navadnih vojakov, hitečih po svojih opravilih. Sredi ceste se težko premikajo naloženi vojaški vozovi, široki sledovi se črtajo za visokimi kolesi, motno se bleščečimi v odsvitu prvih prižganih obuličnih svetilk. Brozga se kopiči, a ulica se ne prazni, gruče ljudi begajo in valujejo navzgor in navzdol, navzdol in navzgor. Oblaki se nižajo, megla zagrne mesto, skoz njo se slišijo glasovi kakor iz drugega sveta...

Odstopim od okna, oblečem plašč, nekaj me vleče navzdol, na ulico, v blato in brozgo.

Dež mi poškropi obraz, trdo pada na klobukove krajce kakor svinčena zrna, skozi čevlje sili

neprijetna vlaga do nogavic. Nič za to, dalje, notranjščina naj se zenači z vnanjščino. Izložbena okna so motna, jedva se razločujejo razložene reči skozi debele goste kaplje, polzeče v debelih črtah po šipah navzdol. Pri mesarju na oglu visi v oknu velika syetlorjava gnjat, nenavadno povečana. Poglej jo od katerekoli strani, povsod je enako okrogla, enako oglata, kakor bi se obračala za tvojimi očmi in bi se sramovala pokazati ti nasprotno plat. Pod njo obila krvavica, po vodnih razah presekana na mnogo delov. Oboje obseva medla luč, kakor bi sijala skozi rjave saje...

Kam? Dalje... iz ulice v ulico... nazadnje... V kavarno? Čemu? Čitati časopise, srebat črno brozgo, zehati... umirati... V gostilno? Bodisi. Čaša vina omaje duha, da razprostre svoja krila in se dvigne višje, nekam v oblake in pozabi, da je sredi blata in gnojnice. Torej v gostilno, naj bo!

Veža je polna vojakov, na levi pisarna, pred durmi straža, za dvoriščem brleča luč, kažoča slamnata ležišča na golih tleh. Nad ležišči lesene police, na policah tornistri, pločevinaste skodelice, puške, šara in navlaka. V dolgem prostoru temne postave, po dve in dve skupaj, po tri, po štiri. Smeh in hripavo vpitje, iz gruč v ozadju pesem, domača lepa pesem, a tu se glaseča kakor ubit krik, prihajajoč iz tesnobe in nepojmljivega strahu. Kakor iz železne kletke, ob katere ograji pojemajo moči, hoteče izsiliti prehod v prostost...

Čemu se ustavlja noga? Čemu leze nekaj mrazečega po hrbtu navzdol? Mimo!...

Noga prestopi gostilniško sobo, prehodi prvo, natlačeno s sivimi, modrimi, rdečkastimi unifor-

mami, se prerije skozi drugo, napolnjeno z nerazločnimi postavami, jedva se črtajočimi iz sivkastih oblakov dima, sapo jemajočih.

In tu sem v tretji. Omizje zasedeno... sami novi obrazi... A vendar, čemu ne bi sedel? Nekaj stare pravice imam, nekoliko samo, vendar pravice. Pravice si ne daj vzeti nikdar, če je še tako majhna in neznatna. Podobna je gorčičnemu semenu... položi ga v prava tla, pazi, da ga ne pozabljejo tice izpod neba, ogradi in neguj ga... in zraste v tvoje veselje, v radost tvojih oči in tvojega srca. Pravica!

Predstavim se. Hm... vendar niso sami tujci, ki vstajajo. Že dolgo zabrisani, skoro pozabljeni obrazi, ki si šel včasih mimo njih brezbrizno, vstajajo pred teboj. In sedaj ti naenkrat niso več brezbrizni, hipoma začutiš, da so ti bližji, kakor se ti je dozdevalo nekdaj, v onih davnih časih, ki so zaostali daleč za gor. Srečujem te so dražji, nego bi si bil kdaj mislil v prejšnji prešernosti in objestnosti mirnih časov. Kakor bi vstajali iz groba, drug za drugim, oče, brat, prijatelj, tovariš, znanec... vsi obdani z dehtečim cvetjem spomina iz nekdanih dni...

„Odkod?“

„Odkod vemo, prijatelj. Ali — kam? Ni ga težjega vprašanja.“

„Nove struge so si zarezale reke... po njih se valimo dalje, ne da bi vedeli, kje nas vržejo ob breg.“

„Danes tukaj... jutri tam...“

„Danes sit, jutri lačen.“

„Danes rdeč kot makov cvet, jutri bledejši od belega platna...“

tam niso podvzeli nobene resne akcije več, ampak so boje pri Čataldži in Bulairu le še markirali, da čim več izsilijo pri mirovnih pogajanjih.

Tega Bolgari ne morejo pozabiti in vedó prav dobro, zakaj da se je Rusija zavzemala za Srbijo proti bolgarskim interesom. Zato čakajo. To čakanje pa ima morda drug namen, kakor si ga razlagajo Angleži, in morda imajo Srbi boljši nos, ki hranijo svojo armado za druge eventualnosti kakor za ofenzivo proti Avstro-Ogrski...

Njihovo načelo je: Z orožjem smo zavzeli Macedonijo in z orožjem jo bomo branili proti vsakomur.

Iz Bukarešta pa že prihaja poročilo, ki ga seveda za enkrat ni mogoče kontrolirati in ki pravi, da je Turčija privolila v regulacijo bolgarsko-turške meje na korist Bolgarije. To bi Turkom stališče pri Dardanelah zelo olajšalo in če bi Italijani res imeli en kor odveč, bi pri Dardanelah prav malo pomenil.

Tako ima trojni sporazum v boju za Dardanele ves čas smolo, veliko izgub, pa nobenega uspeha. Tudi pri Dardanelah so se čete zokopale in se vršijo boji izra utrjenih postojank, kakor na Francoskem. Trojni sporazum je polagal ravno na akcijo pri Dardanelah največjo važnost. S to akcijo je menil pritegniti v boj nevtralne balkanske države, toda dosegel je ravno nasprotno. Ravno vsled neuspeha v Dardanelah je padel ugled trojnega sporazuma in balkanske države so slej manj vnete za tropsporazum kot kdajkoli prej.

Dardanele so trd oreh, in odkar je bila Rusija prisiljena, da je svojo za boj za Carigrad namenjeno armado poslala v Galicijo, so Dardanele še trši oreh, ki ga trojni sporazum ne bo strl, če nima drugih moči na razpolago kakor — Italijo.

Z bojišč.

Rusko bojišče.

Uspeh pri Krasniku.

Na severnem bojišču so se minole dni vršili pomenljivi boji na črti Krasnik—Zamosc. V večdnevni boj je armada nadvojvoda Jožefa Ferdinanda prodrla to bojno črto ob obeh straneh Krasnika in vrgla Ruse nazaj proti severu in severo-vzhodu. Rusi so imeli velike izgube; v teh bojih je bilo ujetih 29 častnikov in 8000 mož in zaplenjenih 6 topov, 6 municijskih vozov in 6 strojnih pušk. Zmagonosna armada nadvojvode Jožefa Ferdinanda koraka v uspešnih bojih naprej. Tako je 5. t. m. v boju zavzela Zielczew in višine severno od Wisznice.

Vsled zmage pri Krasniku se je sovražnik umaknil tudi na vzhodnem delu bojne črte ob reki Wieprz preko Tarnogore nazaj. Vsled teh bojev se je število ujetih ruskih oficirjev zvišalo na 41, število moštva na 11.500 in število strojnih pušk na 17.

Ob Bugu in v vzhodni Galiciji je položaj nezupremenjen. Ob Zloti Lipi in ob Dnjestrnu vlada mir. Do Zlote Lipe je prodrla Lisingenova armada po dvatedenskih hudih bojih.

„Danes živ — jutri mrtev!“

Pivo se peni v čašah, iz kota greje peč, zdrnila se je zadnja muha v špranji ob peči, pogladi si z nogami prozorne peroti, prileti in sede na plešasto glavo rezervnega častnika.

„Star si že, prijatelj, pa imaš še muhe!“

Zasmeje se dobričina, udari z zalito desnico po pleši.

„Vsi jih imamo — muhe.“

„In pa še kakšne!“

„Bog ve, če sede še katera prihodnje leto ob tem času na tvoj svetilnik, Francelj?“

„Če ne muha... pa... hm... črvček...“

Francelj pokaže s kretnjo po mizi, kako takšna živalca mrgoli, kako se zajeda... v kožo...

„Toda kod hodi prijatelj M.? Ali je tudi moral iti? Dvainštrideset jih že ima...“

„Kod hodi? Koder ukažejo drugi. Zdaj ukazujejo drugi, dragec. Prej niso ukazovali in Korelček si je dal vedno zagosti to, kar je hotel plesati.“

„Krvavo so ga razžalili.“

„Grdo.“

„Na južnem bojišču je baje, pa že dolgo ne piše.“

„Če ne bo pisal on, bo pa — drugi.“

V prvih dveh sobah pojo vojaki, se smejejo, zbijajo šale in marsikateri izmed njih bi se najrajši razjokal. Tam nekje daleč pod gozdnim robom, visoko pod črnim, vedno šumečim lesom, stoji hiša. Spomladi jo je bil dal nanovo prebeliti, prenovil ji je streho, da ne bode puščala, in kupil je na semnju brejo telico ter jo prignal v stajo. In mlada žena, rosna kot pomladnje jutro, ji je hodila pokladat, se je gibala za temi belimi zidovi, pod to prenovljeno streho. Stari oče je posedaval

Italijansko bojišče.

Strašna noč ob Soči.

Ogrski listi so objavili sledeč opis bojev na južnem bojišču:

Patrulje so izsledile, da so za prihodnjo noč nameravani prvi večji sunki proti Soči. V taboru Avstrijcev, katerih infanterija leži v utrjenih strelnih jarkih ob Soči in ima potrebno število strojnih pušk, je vladal svet mir. Ničesar ni izdalo, da so pazljive straže prisluškovale, ničesar ni izdalo, da so po višinah čakale ugodnega trenutka baterije, da zdrobe naskakujočega sovražnika, in celo italijanski letalci, ki so po dnevu iskali avstrijske postojanke, niso mogli več izslediti kakor strelne järke ob Soči, v katerih so se nahajali avstrijski pešci.

Goreča večerna zarja je rdela na zapadnem nebosklonu. Povsod je bilo tako tiho kakor v najmirnejših časih in ničesar ni kazalo, da bo v naslednji noči boj, ki bo v vojnotehničnem oziru nadkrilil vse, kar se je zgodilo dozdaj. In iz teme na zapadu se je nekaj plazilo bliže, vedno bliže in bliže se je porivalo, najprej v širokih oddelkih, potem v razvezanih, šesteroudnih verigah; bila je več kakor ena divizija italijanske infanterije, ki jo je ob straneh krila konjenica. Potem so počili prvi streli iz italijanskih težkih poljskih topov, ki so bili postavljeni za infanterijskimi črtami in so imeli nalogo, pripraviti napad pehote. Avstrijske baterije pri Gorici, Gradiški in Trziču so dalje časa molčale. Italijani so očividno pričakovali, da bodo avstrijske baterije na prvo gromenje italijanskih topov takoj odgovorile in tako pokazale svoje postojanke. To pričakovanje pa se ni izpolnilo.

Konečno so italijanski topovi zopet zagrmeli. Noč je napolnilo peklensko gromenje. Italijani so streljali brez cilja na dobro srečo na raztegnjeno polje za Sočo, ne da bi bili napravili več škode, kakor da so razbili par njiv in napravili jame na travnikih in pašnikih. Med tem peklenskim gromenjem, ki je prihajalo od laške strani in so ga povečale še nepotrebne salve bersaljerijev, ki so strašno tratili municijo, so naenkrat začele z višin pri Gorici, Gradiški in pri Trziču grometi avstrijske baterije, klopotati so začele strojne puške avstrijskih strojnopuškinih oddelkov, peketalo je brzo streljanje avstro-ogrske infanterije iz strelnih jarkov. Oddelki laških konjenikov, ki so spredaj jezdili k naskoku, so padli vsled vničujočega streljanja in pehota je prišla v nered. Le bersaljeri so se držali, ker so prvi spoznali nevarnost napada in so iskali kritja. Tako so laške vrste korakale k nadaljnjemu, seveda brezuspešnemu napadanju proti avstrijskim četam.

Z višin so bliskali v nižino metalci svetlobe in osvetljevali italijanske vrste z ostrimi, svetlimi prameni, avstrijska artiljerija je dobro zadevala in je laške topove drugega za drugim pripravila k molčanju ter metala cele snope razpokajočih se šrapnelov med italijanske vrste, ki so se vedno bolj in bolj redčile, kljub temu da je prihajala rezerva za revervo in skušala izpolniti nastale vrzeli.

Naenkrat se je razpočila zemlja na različnih krajih — pod nogami Italijanov. Kosi zemlje, kamenje je letelo v zrak in pokopalo pod sabo stotine in stotine sovražnika. Avstrijci so sprožili mine na poljih pri Gradiški, Gorici, Trziču. Noč

se je napolnila s kriki, stokanjem in klici težko ranjenih in umirajočih, vrste Italijanov ni bilo več mogoče držati, v divjem begu je divjala nazaj proti laški meji več kakor ena divizija italijanske infanterije in trije konjeniški polki, osvetljeni od avstrijskih žarometov, posipani z avstrijskimi šrapneli in zasledovani od avstrijske infanterije; na mestu so pustili orožje, topove in ranjence.

Laški napad odbit.

Uradna in zasebna poročila z italijanskega bojišča so polna upanja; naše čete, ki se borijo proti Lahom, so si sveste končne zmage in težko čakajo na ofenzivo od naše strani. Ne more se reči, da bi se Lahi bili bojzljivo; nikakor ne, toda našim četam, našim težkim topovom, našim utrjenim postojankam kratkomalo niso kos.

Pri Trziču so prve tri dni hudo naskakovali. Boja se je udeležilo šest do sedem italijanskih divizij. Ker pa je ozemlje tako, da se morejo za boj razviti le do dve diviziji, so Lahi pošiljali v boj vrsto za vrsto, drugo za drugo. Imeli so ogromne izgube, dosegli pa niso ničesar. Hrabri hrvatski polki so stali kakor zid in kosili sovražne vrste, drugo za drugo.

Preko Francoske že prihaja vest, da name-ravajo Lahi opustiti načrt, udariti na Trst in bodo čete nanovo razporedili. Drugod se jim ne bo nič boljše godilo; saj so imeli tudi pri Plavah velikanske izgube. Tam je bil sam kralj priča italijanskega poraza.

Italijani so obnovili napad na planoto pri Doberdobu. Napad so pripravili z obstreljevanjem s težkimi topovi. Naši so končno vrgli v protinapadu sovražnika z višin.

Pri Volčah, zapadno od Tolmina in v ozemlju južno od Krna so se alpini poizkusili približati našim postojankam, po so bili po ljutem boju mož proti možu vrženi nazaj.

Na koroški meji so se vršili boji za goro Veliki Pal, vzhodno prelaza Plöcken. Gora je ostala konečno v naših rokah.

Italijani imajo povsod velike izgube. V nevtralnih državah sodijo italijanske izgube na mrtvih v dosedanjih bojih ob Soči na 30.000. Koliko pa je ranjenih! V Italiji ne objavljajo seznamov izgub, menda se boje povedati ljudem, kako velike izgube da imajo.

zunaj, zunaj pod košatim drevesom, mati, nagubana kakor jabolko, je pospravljala po kuhinji in gledala snaho z dobrodušnimi, zadovoljnimi očmi. Mlado življenje je imelo priti kmalu pod to streho, mlado življenje v nadomestilo starega. In prišlo je, prišlo med tem, ko že ni bilo več njega doma, ko je bil oblekel že vojaško suknjo in je vedel, da bodo pretekli meseci, preden mu bo dodeljeno, da se njegove oči napijé prve očetovske sreče... In tam ob vodi, ob čistem potoku, kjer se sklanjajo vrbe in jelše nad zibajoče se valčke, kjer raste robidovje in zori rdeče malinovje, tam je zapustil onile veliki mož z dolgimi ščetinastimi brki svojo bolno ženo, priklenjeno na postelj že nekaj mesecev, in poleg nje je zapustil troje, četvero otročičev, katerih najstarejši je še vedno meril platno. Kje so? Kaj je z njimi? Jutri ali pojutrišnjem je odhod, odhod v Bogvekam... in oni so tam, tam... sami in zapuščeni. Brki podhrtevalo, desnica, noseča čašo proti ustom, podhrteva... A vojaki pojo, se smejejo, zbijajo šale...

„Kaj pa Vi, gospod kurat? Kako se počutite tukaj?“

„Žalostno... žalostno... preveč dobrega se ne vidi.“

„Zares da... težki časi.“

„Rajši bi bil doma na svojem griču, čeprav...“

„Med svojimi ovčicami, kaj ne, gospod kurat...“

A tukaj so sami koštruni, ha, ha!“

Prečastiti se nasmehne, oči se veselo zabliškajo in zabliškajo se zlati priži na črnih rokavih.

Na zgornjem koncu mize se smehlja lekar-nar, z desnico gladi svoje rjave brkice, levica drži za čašo.

„Vse bi bilo prav, samo da bi človek imel kaj več dela... Tako pa od dolgega časa ne veš, kam bi se zagledal.“

„Lepše je bilo v Trebnjem pri Pepci, kaj ne da?“

„Kaj ti veš, kje, prijatelj. Ne čeljusti se!“

„Ali ga vržem ven?“

„Ti ga daj, Kapselj!“

„Zapojmo!“

Večer poteka, soba se polni z dimom. Visoko gori pod stropom se vijajo kolobarčki, vedno temnejši. Razgovorja se pri mizi vsevprek, vsak zastopa svoje mnenje, a nobeden noče slišati, kaj pišejo časopisi. Ob enajstih se dvigne vse, počasi se razide proti domu...

Tako poteka dan za dnevom, teden za tednom, mesec za mesecem. V sobo pribuči val in odnese tega in onega, vrzel nastane ob dolgi mizi, a za nekaj časa se zamaši z drugim, ki je prišel na mesto prvega. Kako bi jih imenoval vse, ki so bili in so šli, kdo bi vedel, kateri izmed njih se še povrnejo, katerih ne bo nazaj nikdar več?!

Na dolgo in na gosto bi se napolnile strani, ako bi hotel posvetiti par vrstic vsakemu izmed vas, ki ste šli tod mimo. In spodobilo bi se, zakaj doživljaji iz teh dni ostanejo daleč vidni pomniki, najneznatnejša reč zadobi veljavo, najskromnejša beseda postane lahko meso in kri. A morda še pride čas, ko bo ta ali oni nastopal kot samostojen junak na pozorišču bodočnosti in takrat pridejo na dan tudi vaša imena, ki se dajo sedaj samo uginiti.

Pomorska bitka pri Gotlandu.

Iz Berolina se dne 3. julija uradno poroča: Na povratku s svoje stražarske službe je dne 2. julija ob 6. uri zjutraj zadel del nemškega lahkega bojnega brodovja, katero je radi svoje naloge plulo razpršeno, v vodovju med Gotlandom (otok v Izhodnem morju) in ruskim mestom Windau pri mestoma meglenem vremenu na ruske oklopne križarke. Razvili so se posamezni boji, v katerih so skušale slabейše nemške ladje spraviti sovražnika v prostor, kjer bi v resnih bojih lahko dobile nemške ladje pomoč. V poteku teh bojev se nemški ladji „Albatros“ ni posrečilo, da bi došla zopet v zvezo z drugimi ladjami nemškega brodovja. Po dveurnem težkem boju s štirimi ruskimi oklopnimi križarkami, ki so med obstreljevanjem plule tudi v švedskih vodah, je ladja bila vsled mnogih dobrozadetih sovražnih strelav prisiljena, pluti proti otoku Gotland in je v potapljačem se stanju pri mestu Österngam zapeljala na sipino. — „Albatros“ je imela 21 mrtvih in 27 ranjenih, katere so švedske oblasti in prebivalstvo zelo človekoljubno sprejele.

Angleško-francoski neuspehi na Galipoli.

Solun, 6. julija. Vsled velikih porazov zaveznih čet pri zadnjih naskokih na turške postojanke se je francoskega oficirskega kora polastila velika nezadovoljnost, ker je isti prepričan, da so Angleži krivi, če se začnejo operacije brez zadostnih moči za uspešno izvršitev. Francoski oficirji so to čisto odkrito povedali Angležem in rekli, da bi njihove čete na Francoskem bolje služile, kakor da na Galipoli brez pomena krvave.

Romunija.

Bukarešta, 5. julija. Kakor poroča „Dimineata“, je vlada obvestila prefekturo, da se od sedaj naprej morejo izdajati zopet potni listi za vojaščini podvržene osebe. Dovoljenje za potovanje pa ne sme prekoračiti štirideset dni. Zadnje mesece se potni listi za vojaščini podvržene osebe sploh niso dajali.

Budimpešta, 3. julija. Kralj Ferdinand romunski je bivšemu nemškemu vojaškemu atašeju v Bukarešti, pl. Bülowu, podelil red romunske zvezde.

Velikanske francoske izgube.

Stockholm, 5. julija. (Kor. ur.) Dapene Nyheter objavlja dne 4. julija pismo nekega švedskega prostovoljca v francoski armadi, ki poroča, da je izgubil njegov polk, ki je štel 4200 mož, v bitki pri Arras dne 9. junija 3400 mož.

Sovražna ladja se potopila.

Carigrad, 5. jul. Sovražna prevozna ladja se je včeraj potopila pred Sedil Bahrom.

Italijanska torpedovka uničena.

Italijanski torpedni čoln „17 OS“ je bil dne 2. julija ponoči uničen v severni Adriji.

Našim p. n. naročnikom.

Vse cenjene naročnike prosimo, da ostanejo zvesti »Miru« tudi v drugi polovici l. 1915. Koroški Slovenci, zavzemite se za svoje glasilo bolj kakor dosedaj! — Z naročnino zaostale naročnike vljudno prosimo, da čimprej storijo svojo dolžnost. List stane mnogo in se morajo stroški zanj redno plačevati.

Uredništvo in upravništvo.

Cerkvene vesti.

Duhovne vaje za vč. gg. duhovnike v Celovcu. Pri pp. jezuitih v Celovcu, Benediktinski trg 10, se bodo vršile tridnevne duhovne vaje za vč. gg. duhovnike v sledečih rokih: 1. od 19. julija zvečer do 23. julija zjutraj; 2. od 9. avgusta zvečer do 13. avgusta zjutraj; 3. od 23. avgusta zvečer do 27. avgusta zjutraj; 4. od 13. septembra zvečer do 17. septembra zjutraj. — Vč. gospodje naj se blagovolijo pravočasno zglasiti pri p. superioru Avguštinu Lamprecht-u D. J. — Če bi utegnile nastopiti nepričakovane ovire, izostanejo duhovne vaje.

Dnevne novice in dopisi.

Hrabri Hrvatje jih gonijo nazaj. Z južnega bojišča smo prejeli dopis: „Številke »Mira«, za katere sem prosil, sem s hvaležnostjo prejel. Tukaj se nam godi dobro, bolje kot prej. Kajti Italijani so že odnehali nagajati nam. So jim dobro posvetili hrabri Dalmatinci in naši »mož-

narji«. Hrabri Hrvatje jih že pošteno gonijo nazaj v kraljestvo »polente« in »svetega egoizma«. Sledi kmalu kaj več. F. U.“ (Vsem našim vrlim fantom na jugu pristrčne pozdrave! Ur.)

Za naše vojake. To je najbolj privlačno geslo današnjega časa in v gotovem smislu najde tudi svoj zelo patriotičen izraz v prihodnji državni dobrodelni loteriji. Dne 15. julija tekoč. leta se vrši žrebanje 31. državne loterije, katere čisti dobiček je namenjen vojaškim dobrodelnim namenom. Načrt za žrebanje te priljubljene loterije, ki se je izkazala in vsled svojega finančnega namena more računati na najširše zanimanje, je izredno ugoden; izžrebanih bo skupno 21.146 denarnih dobitkov v skupnem znesku 625.000 K, med temi glavni dobitki za 200.000 K, 50.000 K, 30.000 K, 20.000 K. Srečke se dobivajo po 4 K v tabačnik trafikah, loterijskih kolekturah in menjalnicah.

Odlikovani slovenski vojaki. Srebrni zaslužni križec na traku hrabrostne svetinje so dobili: stražmojster 2. trenske divizije Pavel Mikič, narednik 87. pešpolka Anton Rodošek in podkovski mojster 7. ulanskega polka Franc Ozadnir. — Srebrno svetinjo 1. razreda so dobili: štabni narednik Friderik Berginc bos.-herceg. lovskega bataljona, korporal A. Glančnik, infanterist Bruno Som in narednik Ivan Močnik, vsi 7. pešpolka. Srebrno hrabrostno svetinjo 2. razreda so dobili: korporali Valentin Mikula, Juri Prase in Edvard Nabernik, tit. korporal Ivan Krakolinek, poddesetnika Valentin Medic in Jos. Nabergoj, infanteristi Karel Hudelist, Osvald Kulnik, Ivan Lavrenčič, Ivan Mačnik, Ferdinand Morak, Jakob Pajank, H. Sanič, Peter Šumi, Jos. Vran in Josip Rošl, vsi 7. pešpolka; narednik Viktor Mekinec, četovodja Ign. Mladkovič, poddesetnik Štefan Beguš, oficirski sluga Mat. Glad, vsi 17. pešpolka; tit. četovodja Jos. Lasnik, vodji patrolj Peter Karničar in Ivan Vakej 8. lovskega bataljona, četovodje Franc Poš in Josip Trstenjak, korporal Andrej Smrdel in dragonec Anton Lipovšek 5. dragonskega polka. Bronasto hrabrostno svetinjo so dobili: Računski narednik Makso Krasnik, računski podčastnik Ant. Lipot, narednik Josip Romavh, četovodji Ivan Tribuč in Fr. Lahović, korporal Vinko Pečnik, poddesetnik Ivan Kompoš, Karel Konstančnik, Alojzij Mesar, Anton Tušar, Miha Čeber; infanteristi: Simon Banko, Peter Kirnik, Roman Legat, Ivan Pečnik, Alojzij Podlesnik, Matija Poznik, Franc Poričnik, Juri Zadnik, Feliks Špik, Ign. Vernik in hornist Ignacij Jezerčnik, vsi pri 7. pešpolku; narednik Vinko Ostanek, četovodji Franc Brecljnik in Ivan Rupnik, korporala hugon Bobič in Anton Novak, poddesetnik Karel Polanc ter infanteristi: Franc Bolka, Pavel Dolar, Josip Jakobčič, Ivan Košir, Josip Kromar, Mat. Kunar, Josip Perenič, Franc Pečlin, Franc Petrič in Josip Pugelj, vsi pri 17. pešpolku. Bronasto hrabrostno svetinjo so dobili: Podlovec Peter Kolarič, vodja patrolje Val. Jelič in lovec Jos. Samselnik, vsi 8. lovskega bataljona; četovodja Val. Jaric in Nik. Koščak ter korporal Jos. Mlekuš 5. dragon. polka; ognjičar Franc Goričar in četovodja O. Gerdnik 9. topničarskega polka; korporali Ivan Brus, Mihael Privšek, Franc Podjavoršek, Franc Sebec, Pavel Sorta in Henrik Lukašič, poddesetnik Karol Mihorka, infanteristi Jos. Kapa, Fr. Šmigoc in Iv. Arnuš, 3. domobr. polka; narednik Šimon Incko ter infanteristi Ivan Lesjak, Fr. Čuden in Anton Petek 4. domobr. polka; infanteristi Štef. Blažek, Ant. Sever, Ant. Udovičič in Frid. Okretič 5. domobr. polka; praporščak Jos. Brož, narednik Jak. Belec, računovodja 1. razreda Franc Kopriva, četovodja Josip Pisanec, korporala Makso Srednik in Al. Lelernik, Iv. Berglez, Ivan Pertenjak, Avg. Rak, infanteristi Fr. Hrga, Sim. Kvas, St. Plahuta, Jos. Senegačnik, Alojz Lebar, Rud. Maček in Val. Vizovišek, vsi pri 26. domobr. polku; infanteristi Martin Nemeč, Al. Zupanc, Ant. Mačik in And. Gregorič 27. domobr. polka; poddesetniki Jos. Zemlič, Henr. Sever, Franc Antež, Iv. Knez ter topničarji Ivan Lešnik, Ant. Slovec in Ernest Vračko, vsi pri 22. domobr. polku.

Odlikovanja v mornarici. Vojaški zaslužni križec 3. razreda z vojno dekoracijo je dobil fregatni poročnik Konstantin Maglič. Signum laudis so dobili poročniki bojnih ladij V. Zupančič, Aleks. Pitamic, Jurij Kvekič in Alojzij Poljanec, strojna obratna vodja 1. razreda Anton Deskovič in Ivan Randič, ter poročnik bojne ladje v lokalni službi Josip Kogelnik.

† **Stotnik Lenart.** Na severnem bojišču je padel stotnik 17. pešpolka, g. Lenart. Bil je sijajen vzgled slovenske hrabrosti. Pokojni stotnik je bil svojim vojakom očetovsko naklonjen, zato je bila pa tudi ljubezen vojakov do njega gniljiva. Pri odhodu na bojišče so ga „Janezi“ obkolili na kolodvoru pod plapolajočimi slovenskimi

Francosko bojišče.

Uspeh nemške ofenzive v Argonih.

Nemško najvišje armadno vodstvo poroča z dne 4. julija o lepem uspehu nemških čet, ki so začele ofenzivo v Argonih. Prva dva dni julija so ujeli 2556 Francozov, med njimi 37 oficirjev, 25 strojnih pušk, 72 metalcev min in 1 revolver-ski top. Poročilo francoskega generalnega štaba z dne 2. julija pove, da so Nemci tudi v Alzaciji začeli ofenzivo; prva dva napada so Francozje odbili, pri tretjem napadu so pa ostali Nemci na francoskih linijah, s katerih so bili vrženi zopet šele drugo jutro.

Francoska poročila so napovedovala ves čas veliko francosko ofenzivo, toda te dosedaj še ni bilo; nekateri ponesrečeni francoski sunki menda vendar niso tista napovedana ofenziva. Namesto te slišimo zopet o uspešni nemški ofenzivi v Argonih.

19letno dekle išče službo organistinje.

Nastop lahko takoj. Naslov pove iz prijaznosti upravništvo „Mira“ št. 49. (Znamka za odgovor.)

Raznoterosti iz vojne.

Hrvat — junaki.

Splitsko „Narodno Jedinstvo“ piše:

Grahovo, junija 1915.

Spoštovani gospod urednik!

Za ilustracijo, kako se drži naša hrabra vojska proti perfidnemu in zahrbtnemu sovražniku, Vam pošiljam tu prepis dopisnice, ki jo je iz italijanskega bojišča poslal svojemu očetu gosp. poročnik Vladimir Marković, sin tukajšnjega občinskega stražnika Mile Markovića.

Pristavljam, da se je pri tej priliki uresničil stari pregovor, da „sokol leže samo sokole“, ker sem na lastno uho slišal starega Markovića, ko je odpravljaj svojega sina v bojno vrsto, reči: Naj pojde in naj se junaško bori za svojo domovino, saj se je temu tudi posvetil.

Dopisnica se glasi:

„Dragi oče! Jaz sem hvala Bogu zdrav in dobro se mi godi, kar želim tudi Vam vsem iz srca. Ali ste morda slišali in brali, da sem imel veliko srečo na bojišču. Dne 5. junija sem bil s 60 Dalmatinci poslan proti Italijanom. Okoli polnoči me je obkolilo 5000 Italijanov. Posrečilo se mi je vse Italijane razgnati, krog 300 pa jih ubiti in raniti.

Celo noč sem se z njimi boril, nato pa sem se s 5 ujetniki vrnil k svojemu bataljonu. Tam sem prejel veliko pohvalo in predlagan sem za visoko odlikovanje. Morda boste tudi v časnikih kaj brali o meni.

Sprejmite mnogo srčnih pozdravov od Vašega sina Vladimira.“

zastavami in klicali, da gredo, če treba, za njim v smrt. Vrlemu možu slaven spomin!

Črnovojniški gažisti. C. kr. domobransko ministrstvo je odredilo, da morejo vsled razširjenja črnovojniške službene dolžnosti postati zopet črnovojniški gažisti nekdanji častniki, vojaški uradniki ali oficirski aspiranti, če so bili pri črnovojniškem pregledovanju potrjeni za službovanje ali pa če so že pred pregledovanjem prosili za imenovanje za črnovojniškega častnika. Natančnejši pogoji se izvedo pri okrajnih glavarstvih in so bili tudi razglašeni v uradnem listu.

Zažigi mlinov. „Straža“ poroča: C. kr. namestništvo nam piše: V zadnjem času je zapadlo več mlinov požigalčevi roki; nujno potrebno je, da posestniki te objekte zastražijo.

Italijani odvedli grofico Latour. „Slov. Narod“ poroča: „Z Goriškega so odpeljali Italijani barona Ritter iz Monastera in grofico Latour. Ta grofica Latour, doma s Koroškega, ima graščino tik ob furlansko-slovenski meji. Napravila je tam nemško šolo za furlanske in slovenske otroke, je za to šolo izdatno skrbela, obenem pa tudi delala na to, da so ti otroci prestopili k protestantizmu.“

Piše se nam: Ko so naše junaške čete zopet zavzele Lvov, so bili vsi trgi in hiše v Celovcu v zastavah; se-

Tržne cene v Celovcu

24. junija 1915 po uradnem razglasu:

B l a g o	100 kg				80 litrov (biren)			
	od		do		K	v		
	K	v	K	v				
Pšenica	v zapori							
Rž								
Ječmen								
Ajda								
Oves								
Turščica								
Proso								
Pšeno								
Leča								
Fizola rdeča								
Repica (krompir)								
Deteljno seme								
Seno, sladko	6	—	7	—				
„ kislo	4	—	6	—				
Slama	4	50	5	50				
Zelnate glave po 100 kosov								
Repa, ena vreča								
Mleko, 1 liter	—	28	—	30				
Smetana, 1 „	—	90	1	10				
Maslo (goveje) „ 1 kg	3	40	3	80				
Surovo maslo (putar) 1 „	3	60	4	—				
Slanina (špeh), povoj. 1 „	3	50	4	—				
„ „ surova 1 „	3	20	3	60				
Svinjska mast „ 1 „	3	60	5	—				
Jajca, 1 par	—	20	—	—				
Piščeta, 1 „	3	60	4	20				
Race	—	—	—	—				
Kopuni, 1 par	—	—	—	—				
30 cm drva, trda, 1 m ²	3	20	3	50				
30 „ „ mehka, 1 „	3	—	3	20				
Ž i v i n a	Počrez	100 kilogramov				Prignalo	Prodalo	
		žive vage		zaklana				
	od	do	od	do	od			do
	v k r o n a h							
Konji								
Biki								
Voli, pitani	—	—	240	—	—	2	2	
„ za vožnjo	—	—	—	—	—	—	—	
Junci	—	—	—	—	—	1	—	
Krave	500	900	190	200	—	46	30	
Telice	—	—	—	—	—	—	—	
Svinje, pitane	—	—	—	—	—	—	—	
Prasete, plemena	20	80	—	—	—	250	210	
Oves	—	—	—	—	—	—	—	

veda je razobesila zastave tudi Družba sv. Mohorja. Nekega dne proti večeru sedi neki gospod na klopi na Novem trgu. Prisedla sta k njemu dva možakarja delavskega stanu — menda ključavničarja, ker sta imela začrnele obleke — in si začela tolmačiti zastave, ki so visele na drogih na trgu! Ta je nemška, ta je pa nemškonačionalna, ona je ogrska, rdeča je pa turška. Slednjič reče eden: Na vseh hišah so zastave razobešene, samo

ni razobesila nobene! „man soll hingehen und alle Fenster einschlagen.“ Nato je tisti gospod, ki je Nemec, nad njima zavpil: Če ne bosta prenehala s takim govorjenjem, bom precej poklical policaja. Ta dva sta ga začudeno pogledala, vstala in odšla. Škoda, da sta nepoznana! Kake nezgode bi lahko tako govorjenje in hujskanje povzročilo v sedanjem času.

Begunci se oglašajo. Jožefa Fon iz Bovca, Marija Leban in J. Marinič sporočajo svojim, da bivajo med begunci v Kilb na Spodnje-Avstrijskem.

Slov. Plajberk. Dobili smo za sečo 30 ujetnikov, s katerimi smo prav zadovoljni, ker pridno delajo, četudi se zapazi, da našega orodja niso vajeni. Pač pa nismo zadovoljni s človekom, ki si je na svojo roko prilastil pravico razpolagati z ujetniki. Ugovarjalo se je temu pri občinski seji, a je ostalo žalibog pri starem.

Slov. Plajberk. (Zanimiva skušnja.) Od 4. novembra je molčal Tomaž Wieser, p. d. Leršnjak, ker so Rusi obkolili Przemysl, a sedaj se je spet oglašil in piše, da so ga 3. maja Rusi odpeljali iz trdnjave v daljno Rusijo. Ko pripoveduje, kako je v Moskvi dovolj živeža, pristavi zanimivo skušnjo, da ako bi morala družina še kdaj doma stradati, bo zdravju le v korist, kar da je sam skusil. „Človek bi ne verjel, s kako malim se dá živeti.“ Iz tega tudi moremo sklepati, da se je hrabra posadka branila dotlej, da je razdelila zadnje grizljaje. Vsa čast našim vojakom!

Po Najvišjem naročilu Njegov. c. in kr. Apost. Veličanstva

31. c. kr. državna loterija

za skupne vojaške dobrodelne namene.

Ta denarna loterija

ima 21.146 dobitkov v gotovini v skupni vrednosti 625.000 kron.

Glavni dobiček znaša

200.000 kron.

Zrebanje se vrši javno na Dunaju dne 15. julija 1915.

Ena srečka stane 4 krone.

Srečke se dobivajo pri oddelku za dobrodelne loterije na Dunaju, III., Vordere Zollamtsstraße 5, v loterijskih kolekturah, tobačnih trafikah, davčnih, poštah, brzojavnih in železniških uradih, v menjalnicah itd. Igralni načrti za kupce srečk brezplačno. Srečke se pošiljajo poštne prosto.

Od c. kr. glavnega ravnateljstva drž. loterij

(oddelek za dobrodelne loterije).

Voščene sveče, lepo in mirno gorljive, ne kapljajoče, stearinske sveče, steklenice, steni in olje za večno luč, kadilo in ogelje za kadičnice ter druge cerkvene potrebščine priporoča trgovina sveč **Franz Siebert**, Celovec, Stauderhaus. Razpošilja se na zunan.

Podpirajte sirote in vdove vojakov!

Paramente, cerkvene zastave, društvene zastave, baldahine in vse cerkvene reči priporoča po najnižjih izjemnih cenah

Jožef Neškudla

— specialni zavod za cerkveno umetnost —

Novi Kraljevi Gradec, Češko.

Stari paramenti se poceni popravljajo. Pošiljatve na izbiro brezplačne! Priporočam kot posebno dobro **popolne črne ornate**. Za vso človekoljubno podporo ubogih zapuščenih izrekam svoj odkritosrčni „Bog plačaj!“

Edino slovensko narodno trgovsko-obrtno podjetje

Hotel TRABESINGER

v Celovcu, Velikovaška cesta št. 5.

Podpisano vodstvo hotela Trabesinger se vljudno priporoča vsem velečenjenim slovenskim in slovanskim gostom-potnikom, ki prenočujejo ali za več časa ostanejo v Celovcu. V hotelu se dobe lepe, snažne sobe po primerni ceni; nudi se izborna kuhinja in zajamčeno pristna in dobra vina iz Slovenskih goric. Na razpolago je tudi kegljišče poleg senčnatga vrta, po zimi toplo zakurjeno. V hotelu Trabesinger dobite vsak dan, posebno pa ob sredah zvečer, prijetno slovensko družbo. Slovenski potniki in rodoljubi, ustavljajte se samo v edini slovenski gostilni „Hotel Trabesinger“ v Celovcu, kjer boste vedno dobro postreženi.

Za mnogobrojni obisk se priporoča

vodstvo hotela Trabesinger.

Rnjigoveznica Družbe sv. Mohorja v Celovcu

Delo trpežno in okusno.

Vetrinjsko obmestje (Viktringerring) 26

Cene zmerne.

opremljena z najnovejšimi stroji z električnim nagonom

se priporoča za vsa v stroko spadajoča dela od preproste do najfinejše izpeljave.

Hranilno in posojilno društvo v Celovcu

Pavličeva
ulica
št. 7.

uraduje vsak dan, izvzemši nedelje in
praznike, od 10. do 12. ure dopoldne.

Varno naložen denar; najugodnejši kredit za posestnike.

Pavličeva
ulica
št. 7.